

Δέκατη Ενότητα

- Τι λένε οι εφημερίδες σήμερα; Κανένα συνταρακτικό νέο;
-Τα ίδια και τα ίδια. Τίποτε ιδιαίτερο. Οι πολιτικοί μαλώνουν, κάποιιοι απεργούν, κάτι γίνεται στη οικονομία...
-Κανένα καλό νέο;
-Α, οι Έλληνες θα μπορούν να παίρνουν από τώρα φτηνά δάνεια για να αγοράσουν σπίτι.
-Ε, και αυτό είναι καλό νέο; Πάλι θα πληρώνουμε.
-Τι καλό νέο θέλεις; Να, έρχονται οι εκλογές...

Προσοχή

Κανένα νέο;
Τίποτε ιδιαίτερο.
Κάποιοι απεργούν.

κανένας;	κάποιος	δεν... κανένας
κανείς;		
καμιά;	κάποια	δεν... καμιά
κανένα;	κάποιο	δεν... κανένα
τίποτε;	κάτι	δεν... τίποτε
πουθενά;	κάπου	δεν... πουθενά

Είναι κανείς έξω; → Δεν είναι κανείς / Είναι κάποιος

Άκουσες κανένα νέο; _____

Θέλεις τίποτε; _____

Θα πάμε πουθενά το βράδυ; _____

Είδες καμιά ταινία αυτές τις μέρες; _____

Καταλαβαίνεις τίποτε από αυτά που λέει; _____

Ας διαβάσουμε τώρα έλληνες ποιητές

Οδυσσέας Ελύτης

ΤΑ ΕΛΛΗΝΑΚΙΑ

Τον Μάρτη παρακάλεσα
και τον μικρό Νοέμβρη,
τον Αύγουστο τον φεγγερό
κακό να μη μας εύρει.

Γιατ' είμαστε μικρά παιδιά
είμαστε δύο Ελληνάκια
Μες στα γαλάζια πέλαγα
και στ' άσπρα συννεφάκια.

Γιατ' είμαστε μικρά παιδιά
κι η αγάπη μας μεγάλη
που αν τη χωρέσουμε απ' τη μια
περσεύει από την άλλη.

Κύματα, σύρετε ζερβά
και σεις τα σύννεφα δεξιά.
Φάληρο με Περαία
μια γαλανή σημαία.

Νικηφόρος Βρεττάκος

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΗΣ ΦΙΛΙΑΣ

Όταν ήμουν μικρό παιδί, όπως είναι
τ' αρνάκια που παίζουνε
στο λιβάδι την άνοιξη,
είχα φίλους τις πασχαλίτσες
είχα φίλους τις λιμπελούλες
είχα φίλους τα λουλουδάκια.

Μετά που μεγάλωσα, αγαπούσα το φως,
κοιτούσα ψηλά κι είχα φίλους τα όνειρα.
Τα χρόνια περνούσαν και τώρα που πια
δεν είμαι καθώς τ'αρνάκια που παίζουνε
στο λιβάδι την άνοιξη και δεν κάνω όνειρα
έχω φίλους μου τα παιδιά
–το Γιωργή, τη Χαρούλα–
έχω φίλους μου τα παιδιά
τα λευκά και τα έγχρωμα
–τον Πάλμο, το Λη.

Κ. Π Καβάφης

ΣΠΙΤΙ ΜΕ ΚΗΠΟΝ

Ήθελα να 'χω ένα σπίτι εξοχικό
μ' έναν πολύ μεγάλο κήπο –όχι τόσο
για τα λουλούδια, για τα δέντρα, και τες πρασινάδες
(βέβαια να βρίσκονται κι αυτά, είν' ευμορφότατα)
αλλά για να 'χω ζώα. Α να 'χω ζώα!
Τουλάχιστον επτά γάτες –οι δυο κατάμαυρες,
και δυο σαν χιόνι κάτασπρες, για την αντίθεση.
Έναν σπουδαίο παπαγάλο, να τον αγροικώ
να λέγει πράγματα μ' έμφαση και πεποίθηση.
Από σκυλιά, πιστεύω τρία θα μ' έφθαναν.
Θα 'θελα και δυο άλογα (καλά είναι τ' αλογάκια).
Κι εξάπαντος τρία, τέσσερα απ' τ' αξιόλογα
τα συμπαθητικά εκείνα ζώα, τα γαϊδούρια,
να κάθονται οκνά, να χαίροντ' οι κεφάλες των.

Γιώργος Σεφέρης

Η ΑΡΝΗΣΗ

Στο περιγιάλι το κρυφό
κι άσπρο σαν περιστέρι,
διψάσαμε το μεσημέρι
μα το νερό γλυφό.

Πάνω στην άμμο την ξανθή
γράψαμε τ' όνομά της.
Ωραία που φύσηξεν ο μπάτης
και σβήστηκε η γραφή.

Με τι καρδιά, με τι πνοή,
τι πόνους και τι πάθος,
πήραμε τη ζωή μας λάθος
κι αλλάξαμε ζωή.

Ο ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Αρχαίο πνεύμα αθάνατο, αγνέ πατέρα,
του ωραίου, του μεγάλου και τ' αληθινού,
κατέβα, φανερώσου κι άστραψ' εδώ πέρα
στη δόξα της δικής σου γης και τ' ουρανού.

Στο δρόμο και στο πάλεμα και στο λιθάρι,
στων ευγενών αγώνων λάμψε την ορμή
και με το αμάραντο στεφάνωσε κλωνάρι
και σιδερένιο πλάσε κι άξιο το κορμί.

Κάμποι, βουνά και πέλαγα φέγγουν μαζί σου
σαν ένας λευκοπόρφυρος μέγας ναός,
και τρέχει στο ναό εδώ προσκυνητής σου,
Αρχαίο Πνεύμ' αθάνατο, κάθε λαός.

